РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
15 У 7425/15
Дана 01.02.2018. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Слађане Бојовић и Радојке Маринковић, чланова већа, са судским саветником Небојшом Симићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., кога заступа Чедомир Голубовић, адвокат из Београда, ул. Војводе Степе број 249/58, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Сектора за пореско правне послове и координацију, Регионалног одељења за другостепени поступак Београд, сада Министарство финансија Републике Србије, Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени порески поступак Београд, ради поништаја решења туженог, број: 300-433-05-00401/2014-G1000 од 27.03.2015. године, у предмету принудне наплате судске таксе, у нејавној седници већа, одржаној дана 01.02.2018. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства финансија Републике Србије-Пореске управе, Сектора за пореско правне послове и координацију, Регионалног одељења за другостепени поступак Београд, број: 300-433-05-00401/2014-G1000 од 27.03.2015. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије-Пореске управе, Филијале Вождовац, број: 019-433-13-2413/13 од 06.12.2013. године. Ожалбеним решењем од 06.12.2013. године, тужиоцу је одређена принудна наплата судске таксе на име редовне судске таксе и опомене у износу од 72.278,00 динара, на име казнене таксе 50% у износу од 36.139,00 динара, као и 5% на име посебне једнократне таксе за принудну наплату у износу од 5.420,85 динара, укупно 113.837,85 динара, па је наложено тужиоцу да у року од 15 дана од дана пријема решења плати дуговану таксу, под претњом принудне наплате, уз обавештење да жалба не одлаже извршење решења.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 14.05.2015. године тужилац оспорава законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. Наводима тужбе указује да су управни органи у току управног поступка погрешно применили одредбе Закона о пореском поступку и пореској администрацији и одредбе Закона о општем управном поступку, при чему је изрека оспореног решења противречна датим разлозима па се оспорено решење не може ни испитати. Сматра да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено јер за тужиоца, као пореског обвезника, не постоји главни дуг по основу судске таксе с обзиром да је пред Привредним судом у Београду водио судски спор за утврђивање оспореног потраживања по основу неисплаћене зараде у стечајном поступку над стечајним дужником Б.Б., који је представљао класичан радни спор у коме су запослени ослобођени од обавеза плаћања судске таксе а који је, због атракције надлежности, вођен пред Привредним судом. Истакао је и приговор застарелости потраживања по основу наплате судске таксе у пореском поступку. Предложио је да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу навео да остаје при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења, па је предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 2. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног решења произлази да је тужени одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења којим је тужиоцу наложено да уплати дуговану судску таксу, казнену таксу и таксу за опомену, у укупном износу од 113.837,85 динара, јер је првостепени орган правилно, сходно члану 40. Закона о судским таксама, на основу обавештања Привредног суда у Београду П-12010/2010 од 07.05.2013. године, донео ожалбено решење о принудној наплати судске таксе, пошто тужилац није у наложеном року платио дужну таксу. По оцени туженог, према подацима који се налазе у списима, доставници о пријему налога – опомене, информацији Привредног суда у Београду бр. 17 П-12010/2010 од 27.01.2014. године, да је решењем Привредног апелационог суда одбачен предлог тужиоца за плаћање судске таксе и да је тужилац уредно примио налог за плаћање судске таксе дана 06.06.2012. године, постоји законски основ за принудну наплату судске таксе, из разлога што првостепени орган треба да поступи по захтеву за принудну наплату таксе сагласно одредби члана 40. Закона о судским таксама, ако поседује неопходне доказе о томе да је обвезнику достављен налог, односно опомена о плаћању таксе, водећи рачуна о томе да износ за наплату произлази из података о неплаћеном износу судске таксе коју наводи суд у свом обавештењу.

Оцењујући законитост оспореног решења Управни суд налази да се тужбом основано указује да је тим решењем повређен закон на штету тужиоца. Наиме, одредбом члана 40. став 1. Закона о судским таксама ("Службени гласник РС"

бр.28/94...31/09),) прописано је да ако таксени обвезник не плати таксу у року одређеном у члану 37. овог Закона, суд ће у даљем року од 15 дана о неплаћеној такси обавестити орган надлежан за послове јавних прихода на подручју на коме се налази пребивалиште, односно седиште таксеног обвезника, ради наплате таксе принудним путем, а на спису ће забележити да је наведени орган обавештен о неплаћеној такси. Уз обавештење суд је дужан да приложи доказ о томе да је обвезнику упућен налог односно опомена о плаћању таксе. Према ставу 3. истог члана закона, предвиђено је да ће по пријему обавештења у смислу става 1. и 2. овог члана, надлежни орган донети решење којим ће таксеном обвезнику наложити да у року од 15 дана од дана пријема решења плати дуговану таксу као и износ од 50% висине те таксе на име казнене таксе. Ако таксени обвезник у датом року не плати дуговану и казнену таксу, приступиће се принудној наплати.

Из наведене одредбе члана 40. Закона о судским таксама, произлази да је од битног утицаја на поступање органа надлежног за послове јавних прихода, да је уз обавештење суда ради принудне наплате судске таксе, суд приложио доказ о томе да је обвезнику упућен налог односно опомена о плаћању таксе. У конкретном случају првостепени орган је у образложењу ожалбеног решења навео да је тужиоцу опомена за плаћање таксе у смислу члана 37. Закона о судским таксама, уручена дана 21.05.2010. године, али се у списима не налази налог односно опомена којим је, спрам наведеног датума уручења, тужилац као таксени обвезник обавештен о дугованом износу судске таксе у предметном поступку. Насупрот овим наводима из образложења ожалбеног решења, тужени у образложењу оспореног решења наводи да је тужилац уредно примио налог за плаћање судске таксе дана 06.06.2012. године, док се у списима налази фотокопија обавештења Привредног суда у Београду посл. бр. 12010/2010 од 07.05.2013. године, о неплаћеној судској такси ради покретања поступка принудне наплате судске таксе, на којој се налази пријемни печат Пореске управе, Филијале Савски Венац са датумом 20.06.2013. године, у коме обавштењу није наведен дан када је налог за плаћање судске таксе таксени обвезник примио нити доказ на ову околност. Код изнетог суд налази да разлози дати у образложењу оспореног решења не произлазе из доказа у достављеним списима, па се не може прихватити као правилно ни закључивање туженог да према приложеним доказима постоји законски основ за принудну наплату судске таксе и да је првостепени орган правилно, сходно члану 40. Закона о судским таксама, на основу обавештања Привредног суда у Београду П-12010/2010 од 07.05.2013. године, донео ожалбено решење о принудној наплати судске таксе, чиме су учињене повреде правила поступања прописане одредбама члана 199. став 2. у вези члана 235. став 1. и 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, број 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС”, број 30/10), које су од битног утицаја на правилност и законитост решавања ове управне ствари, те их је у поновном поступку потребно отклонити.

Полазећи од наведеног, Управни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде, применом члана 40. став 2. Закона о управним споровима и предмет вратио надлежном органу на поновно одлучивање у складу са чланом 42. став 1. истог закона. У извршењу ове пресуде надлежни орган је дужан да отклони повреде правила поступања на које му је указано овом пресудом, те након тога донесе ново, на закону засновано решење о жалби тужиоца, придржавајући се правних схватања и примедаба

суда у погледу поступка изнетих у пресуди, у року и на начин прописан одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 01.02.2018. године, 15 У 7425/15

Записничар
Небојша Симић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Џакула, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП